

Hvad Lovforslagets Enkeltheder angaar, skal man henvise til nedenstaaende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 2.

Idet man har foreslaaet, at Kommunerne skulle have en Trediedel af Afgiften, vil dette blive en Nyindtægt for de Kommuner, hvor der nu ingen Afgift opkræves, og en forøget Indtægt for de øvrige, idet Afgiften neppe noget Sted udenfor København opkræves med 5 pCt. København opkræver, som ovennævnt, nu 10 pCt. af Forestillinger, givne af Udlændinge, men denne Merindtægt (ud over de 5 pCt.) spiller en forholdsvis ringe finansiell Rolle for Staden; ikke destomindre er det ønskeligt, at saavel dette Beløb som Udgiften ved, at Københavns Magistrat skal opkræve Afgiften i Hovedstaden paa Statens Vegne, finder Dækning, og man har derfor ment at burde se bort fra, at den af det kgl. Teater tidligere til København erlagte Afgift bortfaldt som et af Vederlagsvilkaarene ved Statens Overdragelse til Kommunen af Fæstningsterrainet (Kontrakt af 29. Oktober 1869). Idet nærværende Lovforslag ikke undtager det kgl. Teater fra Afgiften, hvad der — med Rette — vil medføre, at Teatret ikke kan blive staaende ved de nuværende Billetpriser, samtidig med at de øvrige Teatre maa forhøje deres, vil København ved at faa en Trediedel ogsaa af det kgl. Teaters Afgift faa rigelig Erstatning for, hvad Lovforslaget ellers maatte forvolde det af Mindreindtægt eller Udgift.

Til § 3.

Man har anset det for den letteste og den for de afgiftspligtige mest lempelige Fremgangsmaade at lade Afgiftsberegningen ske paa Grundlag af Anmeldelser afgivne af de afgiftspligtige selv, og man mener i de foreslaaede Straffebestemmelser at have

betryggende Kauteler for, at de Anmeldelser, der fremkomme, blive sandfærdige.

Til § 4.

Medens det næppe behøver nogen nærmere Begrundelse, at Finansministeren bør have Bemyndigelse til at eftergive eller nedsætte Afgiften, naar der er Tale om Forestillinger og Fremvisninger i almennyttigt eller velgørende Øjemed, har man tillige af praktiske Grunde foreslaaet, at der bør være Adgang for den opkrævende Myndighed til at undlade at opkræve Afgiften hos omrejsende Artister og desl., der ofte kun have det nødtørftigste at leve af, og for hvis vedkommende Afgiften hyppig vil være saa ringe, at den ikke paa nogen Maade vil staa i Forhold til det Besvær, det vil medføre at faa den indkrævet. For imidlertid i saa Henseende at have et nogenlunde praktisk Holdepunkt har man foreslaaet, at Opkrævning kan undlades, naar Opkrævningsmyndigheden skønner, at den Afgift, den paagældende kunde komme til at svare, ikke vilde udgøre 3 Kr. for hver Dag, Forestilling eller Fremvisning finder Sted, d. v. s. at Dagens Bruttoindtægt vil være under 20 Kr.

Til § 5.

Af Hensyn til de lokale Forhold og den forskelligartede Beskaffenhed af de Forestillinger og Fremvisninger m. m., man vil inddrage under Beskatning, maa det formentlig anses for rettest, at der gives Finansministeren Bemyndigelse til administrativt at træffe en nærmere Ordning af Skatteopkrævningen, og hvad dermed staaer i Forbindelse.

Man har i Tilslutning hertil for at skabe en yderligere Betryggelse for, at Afgiften indgaar i det Omfang, som den bør, foreslaaet, at der om fornødent kan ske Undersøgelse af de afgiftspligtiges Bøger m. v.